

af Folketingsmanden for Bræstø Amts 1ste Valgkreds ere tagne tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager dem. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

M. Andersen: Jeg skal blot ganske kort tillade mig at bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han har taget en saa velvillig Stilling til Mindretallets Forslag under Nr. 17 angaaende Aalegaardretten. Jeg nærer derved det Haab, at det vil lykkes ved fortsat Forhandling mellem Udvalgets to Grupper, Flertallet og Mindretallet, samt den højtærede Minister at komme til en endelig Ordning af det i saa lang Tid og saa heftigt omstridte Spørgsmaal. Til den højtærede Minister vil jeg blot gøre denne ene Bemærkning, at jeg ikke er ganske enig med den højtærede Minister i, at der skulde være en saa stor Afstand mellem det, som en tidligere Regering i 1867—68 har foreslaaet i Rigsdagen, og det, som Mindretallet nu foreslaar i sit Nr. 17, 2det Stykke. Det forekommer mig nemlig, at Meningen er ganske den samme. Den daværende Regering foreslog i sit Forslag, som den forelagde Landstinget, at Grundejerne skulde være eneberettigede til at bruge Bundgarn, Aaleruser eller lignende for Fiskeriets Skyld anbragte faste Indretninger indtil en Afstand af 100 Alen fra Vand. Nu foreslaa vi i vort Vædringsforslags andet Stykke, at „Ret til Fiskeri med Aalegaarde tilkommer ubelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund indtil 100 Favne fra Vand, dog i intet Tilfælde længere end til en Dybde af tre Favne Vand.“ Det forekommer mig, at Meningen med disse to Forslag maa være ganske den samme. Jeg vil selvfølgelig ikke gøre den højtærede Minister ansvarlig for, hvad Regeringen gjorde i 1867—68, det følger af sig selv. Jeg erkender i fuldeste Maal, at den højtærede Minister har Ret til nu at tage en selvstændig Stilling ganske uafhængig af, hvad der den Gang blev foreslaaet. Men det, jeg vilde argumentere imod, var, at der ikke skulde være en berettiget Besøvelse for os til nu at genoptage et Forslag, som en Gang i sin Tid har betegnet Regeringens Standpunkt. Til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) skal jeg blot indskrænke mig til at sige, at naar jeg i Gaar hævdede som min personlige Opfattelse, at man ikke kunde angribe Aalegaardretten paa en saadan Maade, som Flertallets Forslag gaar ud paa at gøre, saa er det selvfølgelig begrundet ene og alene deri, at jeg har den personlige Opfattelse, at Aalegaardretten er, om ikke en integrerende Del af Ejendomsretten, saa

dog i Kraft af et Par hundrede Aars Lovgivning saa nøje knyttet til Ejendomsretten, og endogaa i den allerfænest Tid ved den sidste Fiskerilov af 1888 paa en endnu mere fremtrædende Maade er forenet med Ejendomsretten derved, at det er fastslaet, at Aalegaardretten ikke maa adskilles fra Ejendomsretten. Det er altsaa en yderligere Bekræftelse paa, at de to Ting høre saa nøje sammen, at jeg som Lægmand ikke har kunnet forstaa den juridiske Finesse, der maa ligge til Grund for at sige, at Ejendomsretten er ukrænkelig for den ene Del af Ejendommen for det, der er paa Land, men den Del af Ejendommen, som ligger uden for Vandgrænsen, kan kræntes eller omstødes af en hvilken som helst Lovgivning (Afbrydelse af Alf. Christensen). Det har jeg ikke kunnet forstaa. Det ærede Medlem siger, at det ikke er Ejendomsret, det ærede Medlem er ogsaa Jurist, hvad jeg ikke er, jeg bøjer mig med stor Glæde og meget villig for de Herrer Juristers Biden paa det Omraade, det er en Selvfølge; men jeg har kun villet klare mit personlige Standpunkt til den Sag; jeg har selvfølgelig ikke villet oplaste mig til at kunne afgøre med nogen som helst Retsvirkning, om det ene eller det andet er Tilfældet, om Aalegaardretten er en integrerende Del af Ejendomsretten, som ikke kan kræntes, uden at man samtidig derved kræntede Grundlovens § 82, eller om det er en Rettighed, der kun bestaar i Kraft af en af Lovgivningen den paagældende tillagt Rettighed, der af samme Lovgivning kan tages tilbage eller forandres. Hvilken af de to Fortolkninger der er den rette, overlader jeg ganske til de Herrer Jurister at afgøre; men jeg forbeholder mig selvfølgelig at have min egen private Mening derom.

S. Madsen: Ja, jeg maa hde den ærede Ordfører min Tak for den Udtalelse, at mit Vædringsforslag skal blive taget under fornyet Overvejelse i Udvalget; og jeg kan for saa vidt være tilfreds med at tage det tilbage. Men forinden jeg tager det tilbage, kunde jeg have lyst til at stille et Spørgsmaal til den ærede Minister. Ved Dntalen af Vædringsforslaget sagde den ærede Minister kun, at dette Vædringsforslag, der er stiller af det ærede Medlem for Søby (Nr. Jensen) og mig, kunde han ikke anbefale. Jeg hørte ikke nogen som helst anden Grund. Jeg kunde derfor have lyst til at spørge den ærede Minister, hvordan Regeringens Forslag i Virkeligheden skal forstaaes, for det kan jo være, at det kunde hjælpe noget paa en Forstaaelse af mit og